

Потеряйко С.П.

Інститут державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту

МЕХАНІЗМИ ПРИЙНЯТТЯ ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті розглянуто питання щодо визначення сутності механізмів прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки. Обґрунтовано актуальність теми дослідження.

Метою дослідження ставилося визначити сутність механізмів прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки України.

Проведено аналіз попередніх наукових досліджень щодо механізмів державного управління з прийняття державно-управлінських рішень у кризових умовах, встановлено відсутність єдиної думки в учених із зазначеного актуального питання та нагальну потребу в проведенні дослідження із цієї проблеми.

Запропоновано загальне визначення поняття «державно-управлінське рішення» й уточнено визначення поняття «державно-управлінське рішення у сфері державної безпеки» як складової частини процесу державного управління, що являє собою систему узгоджених дій і функцій органів державної влади, спрямованих на забезпечення державної безпеки.

Визначено сутність механізмів державного управління щодо прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки, а саме: правового – у відповідності рішення положенням законодавства безпекової сфери, організаційного – у встановленні раціональної послідовності дій органів державного управління під час прийняття обґрунтованого рішення, структурно-функціонального – у визначенні оптимальної структури рішення відповідно до функцій і завдань органів управління щодо забезпечення державної безпеки, що спільно з іншими механізмами відіграють вагомую роль у забезпеченні прийняття обґрунтованого рішення органами державного управління в кризових умовах.

Виокремлено в узагальненому вигляді основні елементи державно-управлінського рішення, зокрема задум дій (спрямування зосередження основних зусиль, послідовність і способи досягнення мети дій за частковими завданнями, районами й термінами), завдання безпековим структурам, організація взаємодії між ними, організація управління та забезпечення їхніх дій у кризових умовах.

Запропоновано шляхи забезпечення прийняття обґрунтованого державно-управлінського рішення в кризових умовах завдяки вдосконаленню механізмів державного управління.

Ключові слова: сфера державної безпеки, державно-управлінські рішення, кризові умови, органи державного управління, правовий, організаційний і структурно-функціональний механізми державного управління.

Постановка проблеми. Відповідно до Стратегії національної безпеки України, пріоритетами національних інтересів держави, зокрема, є забезпечення незалежності й державного суверенітету, суспільний розвиток, захист прав, свобод і законних інтересів громадян України. Реалізацію зазначених пріоритетів покладено на структури сектору безпеки та оборони, що потребують удосконалення, розвитку та комунікацій між його складовими частинами.

Нині розбудова безпекових структур загалом і вдосконалення механізмів державного управління щодо забезпечення державної безпеки є актуальним науковим завданням.

Варто відзначити фрагментарність і різновекторність наукових досліджень щодо розгляду проблемних питань сутності механізмів державного управління, що забезпечують прийняття обґрунтованих державно-управлінських рішень у безпековій сфері.

Зважаючи на викладене, потребують аналізу правовий, організаційний і структурно-функціональний базис функціонування механізмів державного управління щодо прийняття стратегічних рішень у сфері державної безпеки. Зазначене зумовлює особливу актуальність наукового завдання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Учені в галузі науки державного управління

приділяють достатню увагу дослідженню проблемних питань щодо механізмів державного управління загалом та у сфері національної безпеки. Зокрема, В. Бакуменко вважає, що будь-яка соціальна система складається з багаторівневої логічної моделі базових елементів процесу управління, а саме:

управлінська проблема → управлінська функція → структура управління
управлінська проблема → управлінська функція → структура управління → управлінське завдання → управлінське рішення → управлінський вплив → управлінська оцінка → управлінське завдання → управлінське рішення → управлінський вплив → управлінська оцінка.

Указана модель, на думку вченого, є ієрархією базових елементів управління, стратифікаційним відображенням якої може бути відповідне дерево базових елементів управління [1, с. 125].

Науковець наводить основні фактори впливу на формування та реалізацію управлінських рішень, а саме: урахування цілей і параметрів об'єкта управління та його поведінки в часі; якість параметрів системи комунікацій, що доводить рішення до об'єкта управління, а також здійснення управлінських функцій; чіткість постановки завдань; достатність і висока якість релевантної інформації, необхідної для прийняття рішень; вибір методу формування управлінських рішень; наявність та ефективність механізмів реалізації рішень; організація контролю [1, с. 168–169].

Отже, В. Бакуменко розглядає управлінське рішення як складову частину процесу управління, а механізм його реалізації – вагомим фактором досягнення цілей управління.

А. Семенченко розробив механізм антикризового стратегічного управління у сфері національної безпеки та рекомендації органам державної влади щодо його практичного впровадження [2, с. 125]. Для найбільш імовірних загроз і кризових ситуацій учений вважає за доцільне розробити сценарії розвитку подій і відповідні механізми реагування сектора безпеки на них із визначенням завдань і послідовності дій для кожного елементу сектора безпеки і оборони, сформувані антикризові (надзвичайні) програми (плани, заходи), що мають бути забезпечені необхідними ресурсами, силами та засобами, передбачені в стратегічному плануванні й зберігатися в базі даних кризових (надзвичайних) механізмів стратегічного управління [2, с. 131].

Отже, з'ясовано, що науковець передбачає в складі механізму антикризового стратегічного

управління у сфері національної безпеки сукупність окремих механізмів державного управління, що у взаємодії забезпечують адекватне реагування органів державного управління на кризові ситуації за відповідними сценаріями їх виникнення та розвитку.

На думку Г. Ситника, у кризових ситуаціях доцільною є побудова моделі інформаційного механізму прийняття рішень, що забезпечує регулювання інформаційного обміну між суб'єктами державного управління національною безпекою та об'єктами управління [3, с. 215].

До проблем безпеки людини в широкому розумінні П. Волянський пропонує підходити комплексно, системно. Учений зазначає, що немає окремо екологічної, економічної, техногенної, соціальної чи якоїсь іншої безпеки, є єдина безпека життєдіяльності, яка містить у собі процес забезпечення безпеки людини [4, с. 104]. Автор обґрунтував нагальну потребу у створенні в системі цивільного захисту населення мобільних медичних формувань, що дасть змогу посилити медичний захист населення України наближенням невідкладної медичної допомоги постраждалим до осередків надзвичайної ситуації, оптимізувати матеріальні, фінансові та медичні ресурси державної системи медицини катастроф, удосконалити координацію установ і закладів зазначеної системи з безпековими структурами інших відомств [4, с. 106].

Напрями вдосконалення організаційного механізму державного управління, що пов'язано з послідовністю роботи керівника органу державного управління та прийняттям управлінських рішень, обґрунтовано [5, с. 264]. Автори розробили модель порівняння альтернативних методів роботи керівника, що забезпечує прийняття обґрунтованого управлінського рішення в кризових умовах. Одним із напрямів удосконалення організаційного механізму державного управління запропоновано застосування ситуаційного методу роботи керівника [5, с. 271].

Системний аналіз підходів до визначення поняття «механізм державного управління» дав можливість О. Воронову сформуванню власний підхід до терміна «механізм державного управління» як складну систему для реалізації цілей державного управління, що має чітку структуру, інститути, методи, технології, інструменти впливу на об'єкт управління з відповідним нормативно-правовим забезпеченням, може мати комплексний характер і складатися з окремих механізмів за різноманітним функціональним призначенням

[6, с. 125]. Автор запропонував універсальний комплексний механізм прийняття управлінських рішень, що включає п'ять механізмів: соціально-психологічний, інформаційно-аналітичний, адміністративно-організаційний, нормативно-правовий, фінансово-економічний, взаємозв'язок між якими дає змогу забезпечити ефективність управлінських рішень в індетермінованих умовах [6, с. 128, 144].

О. Карагодін запропонував науково-методичний підхід до формування умов для розвитку механізмів прийняття й реалізації управлінських рішень у системі державного управління, сутність якого полягає в удосконаленні організаційно-інформаційного забезпечення якості державно-управлінських рішень, розвитку процесів моделювання як інструменту підтримки прийняття державно-управлінських рішень, а також у виборі показників ефективності для оцінювання варіантів державно-управлінських рішень [7, с. 6].

У системі управлінського процесу О. Коврига виділяє модель раціонального ухвалення рішень, що в найбільш узагальненому вигляді містить такі блоки: підготовку до розроблення управлінського рішення, його розроблення й ухвалення [8, с. 67]. Реалізація управлінського впливу, вважає вчений, передбачає певні дії суб'єктів впливу щодо об'єктів, що забезпечуються механізмами, зокрема політичним, економічним, соціальним, гуманітарним, екологічним, правовим, організаційним, ресурсним, у межах певних термінів і простору впливу [8, с. 70].

В. Нікіфоренко зазначає, що процес прийняття державно-управлінських рішень у сфері прикордонної безпеки підпорядковується закономірностям прийняття рішень у сфері забезпечення національної безпеки з урахуванням особливостей, які визначаються специфікою завдань і напрямів діяльності суб'єктів державного управління. Особливості прийняття державно-управлінських рішень обумовлені багатовимірністю напрямів забезпечення безпеки держави, які повинні бути враховані під час здійснення управлінського впливу [9, с. 198].

О. Таньчук запропоновано авторський підхід до визначення оцінювання публічного управління як сукупність механізмів і методів з вивчення й вимірювання фактичної ефективності діяльності й результатів публічного управління, яке здійснюється шляхом застосування певної шкали цінностей до наслідків публічного управління та реалізації програм [10, с. 56]. Механізм прийняття управлінських рішень, вважає О. Таньчук,

у публічному управлінні містить у собі систему суб'єктів, які приймають рішення, систему законодавчих норм та обмежень, на основі яких вони приймаються, функціональні зв'язки між суб'єктами рішення, систему забезпечення інформацією, результати рішень, сприйняття рішень, ситуацію, у якій приймаються рішення [10, с. 90–91].

Отже, констатуємо, що до проблематики механізмів державного управління прикуто значну увагу вчених, що провадять дослідження в безпекових сферах. Однак, усупереч значному обсягу наукових розробок із розглянутої тематики, вважаємо, що досі не сформовано єдиної думки щодо сутності механізмів державного управління з прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки. Тому, на нашу думку, указане наукове завдання потребує окремого наукового дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є визначення сутності механізмів прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для досягнення мети дослідження вважаємо за необхідне визначити поняття «державно-управлінські рішення» та «механізми прийняття державно-управлінських рішень».

Поняття «державно-управлінські рішення» В. Бакуменко трактує як результат діяльності його суб'єктів, спрямованої на розв'язання певних проблем державного рівня, які, своєю чергою, асоціюються з відповідними управлінськими ситуаціями. На ситуаційний характер рішень указує й усталене їх визначення як вибору однієї з альтернатив, вважає вчений [1, с. 20].

Г. Ситник розглядає прийняття управлінських рішень як процес виконавчо-розпорядчої діяльності, спрямований на встановлення певних правил поведінки органів, організацій, посадових осіб і громадян [3, с. 213].

Прийняття й реалізацію державно-управлінських рішень В. Нікіфоренко сприймає як одне ціле, що безпосередньо визначає сам процес державного управління, як систему узгоджених дій і функцій органів державної влади, спрямованих на досягнення державних цілей [9, с. 194].

В Енциклопедичному словнику з державного управління державно-управлінські рішення трактуються як акти соціального управління, за допомогою яких держава визначає підстави виникнення, зміни або припинення суспільних відносин, що регулюються [11, с. 164].

На основі аналізу попередніх наукових досліджень пропонуємо загальне визначення поняття «державно-управлінське рішення» як результат вибору суб'єктом управління (органом державного управління) найкращої альтернативи управлінського впливу на об'єкт управління (орган державного управління нижчої ланки), зокрема механізму його реалізації, спрямованого на досягнення цілей суб'єкту управління.

Отже, поняття «державно-управлінські рішення» тісно пов'язане з процесом державного управління, тобто є його основоположною складовою частиною. З метою уточнення зазначеного поняття щодо сутності та значущості механізмів державного управління, що забезпечують прийняття обґрунтованих державно-управлінських рішень, розглянемо процес управління та дії керівного складу органу державного управління щодо забезпечення державної безпеки в кризових умовах на прикладі Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі – ДСНС).

Відповідно до Положення про ДСНС, основним її завданням є, зокрема, реалізація державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення й територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності. ДСНС, відповідно до покладених на неї завдань, виконує визначені заходи, зокрема, шляхом залучення підрозділів пошуково-рятувальних сил та аварійно-рятувальних служб ЦОВВ, МОВВ та координації їхньої діяльності в кризових умовах, організації проведення пошуково-рятувальних робіт і контролю за їх проведенням, забезпечення гасіння пожеж, рятування людей, надання допомоги в ліквідації наслідків аварій, катастроф, стихійного лиха й інших видів небезпечних подій, що становлять загрозу життю або здоров'ю людей [12].

Зазначені функції та завдання органи державного управління ДСНС у межах повноважень інших органів державного управління сектору безпеки та оборони України проваджують шляхом прийняття державно-управлінських рішень, базисом яких є законодавство у сферах державної безпеки та цивільного захисту (правовий механізм державного управління), відповідно до встановленої послідовності дій органів державного управління (організаційний механізм державного управління), структури, функцій і завдань

органів державного управління, що визначені в положеннях про ДСНС і ЄДСЦЗ щодо їхніх функцій і завдань у зазначених сферах (структурно-функціональний механізм державного управління).

Державно-управлінські рішення, на нашу думку, є вагомим елементом системи державного управління, за допомогою якого досягається мета дій. Початком процесу державного управління є зміна безпекових умов функціонування або розвитку об'єкту управління, зокрема ЄДСЦЗ. Відповідно до Плану реагування на надзвичайні ситуації державного рівня, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 14.03.2018 № 223, виникнення конкретної кризової ситуації призводить до необхідності коригування плану реагування на надзвичайну ситуацію, уточнення державно-управлінського рішення щодо завдань і складу сил і засобів, необхідних для реагування, що відповідають умовам зазначеної кризової ситуації [13].

Погоджуємося з рекомендаціями та висновками В. Бакуменка, який розглядає подібну ситуацію як частину державно-управлінського процесу щодо реагування на кризові ситуації за етапами: виявлення та діагностування кризової ситуації; визначення критеріїв оцінювання й обмежень щодо дій органів державного управління в кризовій ситуації; розробка альтернатив рішення; оцінювання зазначених альтернатив; вибір найкращої з них або такої, що загалом задовольняє цілі управління [1, с. 128].

Відповідно до керівних документів щодо дій сил цивільного захисту, основними завданнями управління є підтримання постійної готовності до виконання завдань за призначенням, завчасне планування дій, отримання та вивчення даних про обставини в районі надзвичайної ситуації, своєчасне прийняття рішень і доведення їх до підрозділів, організація та забезпечення безперервної взаємодії органів управління й підпорядкованих їм сил цивільного захисту, підготовка підрозділів до дій, організація всебічного забезпечення тощо [14].

Розглянемо зміст державно-управлінського рішення керівника органу державного управління в кризових умовах. Рішення включає основні заходи, що забезпечуються відповідними механізмами, зокрема правовим (положеннями директивних документів), організаційним (заходами, що передбачені рішенням), структурно-функціональним (розподілом завдань між підрозділами

відповідно до їхнього функціоналу) механізмами державного управління щодо забезпечення державної безпеки в кризових умовах, а саме: висновки з оцінки обставин (основні дані про характер і масштаби надзвичайної ситуації, обсяг робіт, що необхідно виконати, умови їх проведення, наявність і можливості сил і засобів), порядок проведення аварійних і відновлювальних робіт і завдання підпорядкованим структурам (район проведення робіт, розрахунок сил і засобів, послідовність і строки їх проведення, об'єкти зосередження основних зусиль, порядок використання технічних засобів), організацію взаємодії між силами цивільного захисту, забезпечення дій підрозділів, дотримання заходів безпеки, організацію управління та зв'язку [14].

Отже, державно-управлінське рішення в кризових умовах забезпечується, зокрема, правовим, організаційним і структурно-функціональним механізмами державного управління. У дослідженні не розглядаються інші механізми, що, вочевидь, також забезпечують прийняття й реалізацію державно-управлінських рішень у кризових умовах щодо забезпечення державної безпеки, наприклад, політичний, інформаційний, ресурсний тощо.

Висновки. Мету статті щодо визначення сутності механізмів прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки України досягнуто й отримано такі результати.

1. Проведено аналіз попередніх наукових досліджень щодо механізмів державного управління з прийняття державно-управлінських рішень у кризових умовах, який засвідчив відсутність єдиної думки в учених із зазначеного актуального питання, яке потребує подальших досліджень і вдосконалення.

2. Запропоновано загальне визначення поняття «державно-управлінське рішення» як результат вибору суб'єктом управління (органом державного управління) найкращої альтернативи управлінського впливу на об'єкт управління (орган державного управління нижчої ланки), зокрема механізму його реалізації, спрямованого на досягнення цілей суб'єкта управління.

3. Уточнено визначення поняття «державно-управлінське рішення у сфері державної безпеки» як складової частини процесу державного управління, що являє собою систему узгоджених дій і функцій органів державної влади, спрямованих на забезпечення державної безпеки.

4. Визначено сутність механізмів державного управління щодо прийняття державно-управлінських рішень у сфері державної безпеки, а саме: правового – у відповідності рішення положенням законодавства безпекової сфери, організаційного – у встановленні раціональної послідовності дій органів державного управління під час прийняття обґрунтованого рішення, структурно-функціонального – у визначенні оптимальної структури рішення відповідно до функцій і завдань органів управління щодо забезпечення державної безпеки, що спільно з іншими механізмами відіграють вагомую роль у забезпеченні прийняття обґрунтованого рішення органами державного управління як у повсякденній діяльності, так і в кризових умовах.

5. Виокремлено в узагальненому вигляді основні елементи державно-управлінського рішення, зокрема задум дій (спрямування зосередження основних зусиль, послідовність і способи досягнення мети дій за частковими завданнями, районами й термінами), завдання безпековим структурам, організація взаємодії між ними, організація управління та забезпечення їхніх дій у кризових умовах.

6. Запропоновано шляхи забезпечення прийняття обґрунтованого державно-управлінського рішення в кризових умовах завдяки вдосконаленню механізмів державного управління, а саме:

- унести доповнення в Закон України «Про національну безпеку» до ст. 1, зокрема щодо введення поняття «державно-управлінське рішення» у сфері державної безпеки (правовий механізм);
- проводити з органами державного управління структур сектору безпеки та оборони штабні тренування за можливими сценаріями виникнення кризових ситуацій, характерними в цьому регіоні, де відпрацьовувати питання щодо прийняття державно-управлінських рішень, зокрема щодо порядку їхніх спільних дій (організаційний механізм);

- навчати керівний склад органів державного управління безпекових структур приймати державно-управлінське рішення за їхнім функціоналом і результатами отримання інформації від усіх безпекових структур, усебічного її оцінювання, аналізу, обміном даними в зоні виникнення кризи (структурно-функціональний механізм).

Подальшим напрямом наукових досліджень з вищезгаданої проблематики вбачається в науковому обґрунтуванні механізмів організації взаємодії між структурами сектору безпеки та оборони в кризових умовах щодо забезпечення державної безпеки.

Список літератури:

1. Бакуменко В.Д. Формування державно-управлінських рішень: Проблеми теорії, методології, практики : монографія. Київ : Вид-во УАДУ, 2000. 328 с.
2. Семенченко А.І. Механізм антикризового стратегічного управління в сфері національної безпеки. *Регістрація, зберігання і обробка даних*. 2008. Т. 10. № 1. С. 125–136.
3. Ситник Г.П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади) : підручник / НАДУ. Київ, 2012. 544 с.
4. Волянський П.Б. Мобільні медичні формування як механізм медичного захисту за умов надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 18. С. 104–106.
5. Барило О.Г., Потеряйко С.П. Удосконалення організаційного механізму державного управління у надзвичайних ситуаціях. *Вісн. Нац. ун-ту цив. захисту Укр. Сер. «Держ. упр.»* : зб. наук. пр. Харків : НУЦЗУ, 2016. Вип. 2 (5). С. 264–272.
6. Воронов О.І. Прийняття управлінських рішень в індетермінованих умовах у сфері державної служби: соціально-психологічний аспект : дис. ... докт. наук держ. упр. : 25.00.03 «Державна служба» / НАДУ. Київ, 2018. 498 с.
7. Карагодін О.В. Розвиток механізмів прийняття й реалізації управлінських рішень в системі державного управління : дис. ... канд. наук держ. упр. : 25.00.02 «Механізми держ. упр.» / Донецький державний університет управління. Маріуполь, 2015. 219 с.
8. Коврига О.С. Процес прийняття управлінських рішень у публічному управлінні. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія «Державне управління»*. 2009. Т. 30 (69) № 4. С. 67–72.
9. Нікіфоренко В.С. Особливості прийняття державно-управлінських рішень у сфері прикордонної безпеки. *Прикарпатський юридичний вісник* : зб. наук. пр. Одеса : Гельветика, 2018. Вип. 2 (23) Т. 3. С. 194–198.
10. Таньчук О.А. Ефективні рішення у публічному управлінні : дис. ... канд. наук держ. упр. : 25.00.01. «Теорія та історія державного управління» / КНУ ім. Т. Шевченка. Київ, 2016. 224 с.
11. Енциклопедичний словник з державного управління / за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трощинського, Ю.П. Сурміна ; НАДУ. Київ, 2010. 820 с.
12. Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.05.2021).
13. Про затвердження Плану реагування на надзвичайні ситуації державного рівня : Постанова Кабінету Міністрів України від 14.03.2018 № 223. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/223-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення: 06.05.2021).
14. Про затвердження Статуту дій у надзвичайних ситуаціях органів управління та підрозділів Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту та Статуту дій органів управління та підрозділів Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту під час гасіння пожеж : Наказ МВС України від 26.04.2018 № 340. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0801-18#Text> (дата звернення: 06.05.2021).

Poteryaiko S.P. PUBLIC ADMINISTRATION DECISION-MAKING'S MECHANISMS IN STATE SECURITY

The issue of determining the essence of public administration decision-making's mechanisms in state security is considered in this article. The relevance of the research topic is justified.

The study's aim is to determine the essence of public administration decision-making's mechanisms in state security of Ukraine.

Previous research of public administration mechanisms for state decision-making in crisis conditions analyzes in article. According to the results of the analysis, the lack of consensus among scientists on this topical issue and the urgent need to conduct research on this issue.

The general definition of the concept of "public administration decision-making" is offered and the definition of "public administration decision-making in state security" is specified. Public administration decision-making in state security – an integral part of the public administration's process, which is a system of coordinated actions and public administration bodies' functions to ensure state security. The essence of public administration decision-making's mechanisms in state security is justified, namely: legal – in accordance with the provisions of the state security legislation, organizational – in establishing a rational sequence of actions of public administration bodies during making reasonable decisions, structural and functional – in determining the optimal structure of the decision in accordance with the public administration bodies' functions and tasks

to ensure state security, which together with other mechanisms play an important role in ensuring making reasonable decisions for public administration bodies in crisis conditions.

The main elements in a generalized form of the public administration decision are singled out. In particular, the plan of action (direction of the main efforts concentration, sequence and ways of achievement of the purpose of actions on partial tasks, areas and terms), tasks to security structures, the organization of interaction between them, the organization of management and maintenance of their actions in crisis conditions.

Ways of reasonable public administration decision-making in crisis conditions through the improvement of public administration mechanisms are proposed.

Key words: *state security, public administration decision, crisis conditions, public administration bodies, legal, organizational, structural and functional public administration decision-making's mechanisms.*